

Welzijnszorg

En zo komen we weer uit bij Welzijnszorg. Sinds ons ontstaan in 1970 staan we geworteld in deze traditie en putten we er onze inspiratie uit. Het was dan ook bewust dat we onze acties voor structurele armoedebestrijding al sinds het begin linken aan de advent, die tijd van verwachting.

Met onze projecten, het politiek werk, de opeenvolgende campagnes en met de Welzijnsschakels die gemeenschap vormen met mensen die uitsluiting ervaren, vertalen we op onze beurt het visioen naar deze tijd en herhalen we het oude gebod: 'Er zullen onder u geen armen zijn.'

We blijven geloven dat we de wereld samen kunnen inrichten als een gelukkige plek waar mensen broers en zusters zijn, waar armoede uitgeroeid is, en gerechtigheid ingebakken in heel de samenleving. Dat is immers het scheppingsverhaal dat God ooit begon, en dat Hij samen met ons, mensen, wilt voltooien."

Met de nieuwe campagne 'Samen tegen armoede', en de onschatbare inzet van duizenden vrijwilligers willen we deze boodschap uitdragen tot in de kleinste uithoek van Vlaanderen.

De campagne van Welzijnszorg vzw

Verwachten en geloven dat het anders kan!

“

Al jarenlang stijgt de kansarmoede-index van Kind en Gezin. Ondertussen is de kinderarmoede bijna verdrievoudigd.

Je zou verwachten dat er een kleine revolutie uitgebroken zou zijn.”

(Bert D'Hondt).

Verwachting

“Je zou verwachten...” Het staat er zo vanzelfsprekend dat het opvalt. Maar klopt het wel? Mogen we de omkering vanzelfsprekend verwachten?

De ervaring leert dat het niet zo simpel is. In elke tijd zijn er armen en rijken geweest, machthebbers en mensen die dachten dat ze goden waren. Berusting en onverschilligheid zijn even reëel als de actiebereidheid en de gespannen verwachting dat eindelijk eens alles zou veranderen. De revolutie blijft al veel te lang uit.

Waarom blijft de verwachting dan toch zo levendig bij de vele vrijwilligers en bij brede lagen van de bevolking? Omdat het een visioen oproept dat al enkele duizenden jaren oud is, en ons als een erfenis is overgeleverd, van generatie op generatie. We kennen het onder meer via de vlamme speeches van de oude Bijbelse profeten, gericht tot zowel het volk als de machthebbers van toen.

Met prachtige beelden beschreven ze hoe de omkering zou beginnen en grondig zou zijn: de maagd zal een zoon baren en hem de naam ‘God-met-ons’ geven. Hij zal een gezalfde zijn die aan armen de blijde boodschap brengt. Iemand die alles bevrijdt. Iemand die het geknakte riet niet breekt. Verdrukten wordt recht verschaft. God zelf komt tussenbeide. En zie wat deze barmhartige God doet: *Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm en drijft uiteen wie zich verheven wanen, heersers stoot hij van hun troon en wie gering is geeft hij aanzien. Wie honger heeft overlaadt hij met gaven, maar rijken stuurt hij weg met lege handen.*

Advent

De tijdgenoten en volgelingen van Jezus van Nazareth zagen in hem de vervulling van die woorden. Door wat hij zegde en deed, werd de verwachting ingelost, en kreeg die ‘nieuwe schepping’ een definitieve aanvang. Daarom begint een kerkelijk jaar niet met Kerstmis, maar met de Advent, een vier weken durende ‘tijd van verwachting’. In de liturgie worden de oude teksten van de profeten opnieuw voorgelezen en verbonden met even krachtige evangelieverhalen over Johannes De Doper, de zwangere Maria of Jezus zelf. Het oude visioen wordt vertaald naar onze tijd.

Zo wordt Kerstmis méér dan een happy verjaardagsfeest. De geboorte van ‘God-met-ons’ is immers ook het verhaal van mensen die beslissen om hier en nu met die inspiratie aan de slag te gaan, en om die omkering handen en voeten te geven.

Paulus schreef het in zijn brieven, dichters, dromers, denkers, doeners en actuele profeten bleven het met eigen woorden herhalen, tot op de dag van vandaag. We vinden het terug in de sociale leer van de Kerk, en in de ‘diaconie’, de maatschappelijke inzet van christenen, die zichtbare sporen trekt doorheen de tijd en stapsgewijs steeds iets meer gerechtigheid bevecht voor mensen in de marge.